

højeste Grad Krav paa at faa gennemført disse Skattelove og Reformer, kan jeg dog ikke indse, at det derfor skulde være nødvendigt at modsætte sig Gennemførelsen af lige saa berettigede Krav fra de andre Samfundsklasser. Jeg kunde forstaa dette, saafremt det var de store Embeder, der var Tale om, saafremt det var Ministeriets Støtter, der var Tale om, saa at man altsaa der ved kunde ramme Ministeriet, men Faktum er, at alle disse Folk, som der er Tale om, ikke kunne kaldes Ministeriets Støtter, de fleste af dem ere vel antagelig lige saa vel Modstandere som vi af det nuværende Ministerium. Hvad det altsaa kunde gavne os at sige til dem, at vi ikke ville være med til at gennemføre deres Fordringer under det nuværende Ministerium, som de maaske lige saa gerne vilde af med som det ærede Medlem, forstaaer jeg ikke, jeg ser hverken det logiske eller politisk kloge deri. Jeg antager heller ikke, at det vil blive Tilfældet, og hvis der virkelig, hvad jeg ikke er i Tvivl om, findes mange Mennesker blandt de lavt lønnede Arbejdere og Bestillingsmænd — der jo ogsaa have Krav paa at leve et nogenlunde menneskeligt og anstændigt Liv —, hvis Løn er saa daarlig, at de ikke kunne det, haaber jeg, det skal blive muligt at gennemføre en Forbedring i deres Kaar, selv om det mod Forventning skulde være umuligt at faa gennemført de berettigede Krav, som Landbruget kan stille.

M. Madsen: Der er et Par Ting, som jeg ønsker at omtale og henlede vedkommende Ministers Opmærksomhed paa. Det ene Punkt er Postfunktionærernes Lønningslov. Jeg havde ventet, at der fra Flertallets Side var fremkommet en Henvendelse til Ministeren om at fremsætte dette Forslag i Aar. Der fremkom en saadan Udtalelse i Fjor fra et enkelt Medlems Side, men det fik ikke saa stærk Tilslutning, at det fik den fornødne Virkning, og Ministerens Stilling i Fjor var jo den, at han ikke turde fremsætte Lønningsloven, for at den ikke skulde komme til at skade Pensionsloven. Pensionsloven er jo nu lykkelig og vel ført i Havn, saa den kan ikke længere være en Hindring for det andet Forslags Fremsættelse. Det er jo nok antydnet fra vedkommende Ministers Side, at han tænkte paa at fremsætte Forslaget, men paa den anden Side har jeg set i et Blad, der interesserer sig noget for denne Sag — men det kan jo være, at det er mindre korrekt —, at Ministeren dog ikke havde bestemt sig dertil, han

vilde først se, hvorledes Forholdene i saa Henseende udviklede sig. Fra Flertallets Side og specielt fra de Mænds Side, som særlig have med disse Sager at gøre, bl. a. det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen), havde jeg ventet at høre noget i den Retning. Der kom ogsaa nogle Bemærkninger, men de vare meget lidet tilfredsstillende, idet de nærmest gik ud paa, at ihvorvel hans Parti ganske sikkert ønskede at faa denne Reform fremmet, saa kunde man ikke vente noget paa dette Omraade i Aar saa lidt som efter hans Opfattelse paa andre Omraader, hvis ikke Skattereformen blev gennemført. Jeg kan nu godt forstaa, at saadanne Stemninger kunne gøre sig gældende, og jeg tvivler heller ikke om, at der er noget til Stede i den Retning, men jeg finder det kun saare uheldigt og ubilligt lige over for den vedkommende Etat, at det netop skal gaa ud over den, saa meget mere som det er en af de Etater, som man tør gaa ud fra er ret populær i denne Sal, og som ogsaa for tjener at være det. Tilmed er det anerkendt fra alle Partiers Side, at den lever under ualmindelig uheldige Vilkaar, saa uheldige, at jeg egentlig ikke mener, at det er forsvarligt fra dette Tings Side at lade det vedblive at gaa saaledes. Selv om der kan være Vanskeligheder til Stede fra Partiets Side, saa at man ikke har Lyst til at stille en Opfordring til at fremkomme med et saadant Lovforslag, idet man vel meget korrekt gaar ud fra, at en saadan Opfordring ogsaa forpligter til at gøre noget for Sagens Gennemførelse, saa nærer jeg ikke desto mindre det Haab, at man vil tage sig af Sagen, naar den kommer frem. Jeg vil derfor rette en bestemt Opfordring til den ærede Minister for de offentlige Arbejder om at fremkomme med et Lovforslag paa dette Omraade. Han har allerede meddelt os, at Sagen er under Overvejelse, og jeg antager, Forslaget i alt væsentligt er færdigt, det har man Ret til at gaa ud fra, da den forrige Minister allerede i Fjor meddelte, at Lovforslaget var under Udarbejdelse. Det faar saa blive Flertallets Sag, om det føler sig i Stand til at paatage sig dette Arbejde, eller om det finder det forsvarligt at lade det hvile, selv om det ikke skulde lykkes at faa gennemført de Ønsker, som de sætte endnu mere Pris paa.

Jeg har hørt en Bemærkning paa dette Omraade, der lyder saaledes: Vi komme bestandig hjem med Lønningslove, men det, vi sætte mere Pris paa at faa gjort for det store Erhverv, for Landbruget,